

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/67/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010153
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3515010153.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému T. R., nar. XX.XX.XXXX v U., pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr.zák. a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. septembra 2015 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom a odvolanie obžalovaného T. R. proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 07. júla 2015, sp.zn. 1T/51/2015 a takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr.por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. obžalovaný T. R. sa odsudzuje podľa § 201 ods. 2 Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

II. Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného T. R. zamietá, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 07.07.2015, sp.zn. 1T/51/2015 bol obžalovaný T. R. uznaný za vinného v bode 1 a 2 rozsudku z pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr.zák. a bode 1 rozsudku tiež podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že: 1. od presne nezisteného času od januára 2012 do 05.12.2014 v obci X. v rodinnom dome XXX v kúpeľni, kuchyni, obývačke a inde sexuálne zneužíval svoju dcéru mal. S.P., nar. XX.XX.XXXX tak, že od nej opakovane žiadal, aby mu rukou masturbovala pohlavný úd, žiadal orálny sex, aby sa pred ním vyzliekla, na čo ju bozkával po celom tele, roztiahol jej nohy a bozkával ju po tele, jazykom lízal v oblasti pošvy, líha si na ňu niekedy vyzlečený alebo so stiahnutými nohavicami, pokúšal sa do je pošvy vniknúť pohlavným údom, po tom ako do nej vnikol, ju to začalo bolieť, chytila mu ruku, vytiahla mu pohlavný úd, na čo ju udrel po ústach, kľakol si na kolená a masturboval; 2. od presne nezisteného času od roku 2013 do 05.12.2014 v obci X. v rodinnom dome XXX v kúpeľni a kuchyni opakovane sexuálne zneužíval svoju dcéru mal. S.P., nar. XX.XX.XXXX tak, že počas kúpania vo vani, jej roztiahol nohy a malíčkom pravej ruky vnikol do jej pošvy, kde s ním pohyboval, v dôsledku čoho táto začala z pošvy krvácať a žiadal od nej, aby mu rukou masturbovala jeho pohlavný úd.

Za tento trestný čin bol obžalovaný T. R. odsúdený podľa § 201 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súčasne podľa § 288 ods. 1 Tr.por. boli poškodené mal. S.P., nar. XX.XX.XXXX a mal. S.P., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny v Novom Meste nad Váhom odkázané s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadol odvolaním obžalovaný T. R. pre nesprávnosť výrokov o vine a treste a prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „prokurátor“) pre nesprávnosť výrokov o vine a treste v neprospech obžalovaného. Na verejnom zasadnutí odvolacieho krajského súdu odvolanie prokurátora modifikoval nadriadený prokurátor krajskej prokuratúry v tom smere, že odvolaním napáda rozsudok súdu prvého stupňa len pre nesprávnosť výroku o treste.

Prokurátor v písomných dôvodoch svojho odvolania, ktoré v neprospech obžalovaného pôvodne podal pre nesprávnosť výroku o vine a treste, poukázal na to, že podal obžalobu, v ktorej kvalifikoval konanie obžalovaného v bode 1. ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr.zák. a na § 139 ods. 1 písm. c/, d/ Tr.zák. a v bode 2. ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr.zák. Uviedol ďalej, že okresný súd mal vinu obžalovaného za riadne a náležite preukázanú, avšak nestotožnil sa s právnou kvalifikáciou uvedenou v obžalobe, ktorá podľa názoru okresného súdu evokuje dojem, že oblažovaný sa dopustil dvoch zločinov, spáchaných dvoma samostatnými skutkami. Podľa okresného súdu v prejednávanej veci ide o dve čiastkové konania obžalovaného, napíňajúce rovnakú skutkovú podstatu toho istého trestného činu, pritom trestnosť oboch čiastkových útokov okresný súd posúdil ako jeden trestný čin. Napriek tomu, že prokurátor podal odvolanie aj proti výroku o vine, neuviedol konkrétne námietky, pre ktoré právne posúdenie konania obžalovaného okresným súdom považoval za nesprávne. Namietal ďalej záver okresného súdu, podľa ktorého uložený trest vo výmere 7 rokov nepodmienečne považoval, vzhľadom na osobu páchatela a najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, vzhľadom na okolnosti prípadu, na jeho osobný prístup k právnemu systému a vzhľadom na nízku mieru sebareflexie vlastného konania za zodpovedajúci zásadám ukladania trestu v zmysle príslušných ustanovení Trestného zákona. Prokurátor v tejto súvislosti poukázal na charakter páchania trestnej činnosti, keď otec dvoch maloletých detí vo veku 13 a 11 rokov tieto sexuálne zneužíval v ich domácnosti, pričom práve ako rodič, ako zákonný zástupca detí, má povinnosť zabezpečiť v zmysle zákona o rodine svojim deťom pokojné a bezpečné prostredie. V predmetnej veci práve naopak po tom, ako sa maloleté deti vrátili z internátu domov, obžalovaný využil ich prítomnosť v domácnosti a opakovane sexuálne zneužíval svoje maloleté dcéry. Dal do pozornosti výpoveď mal. S.P., nar. XX.XX.XXXX, že sa domov neteší, že čo zase bude v piatok, čo zas bude robiť a či bude cez víkend všetko... Maloletá S.P., nar. XX.XX.XXXX uviedla, že vôbec nemala šancu sa pred svojím otcom brániť. Maloletá S.P., nar. XX.XX.XXXX vo svojej výpovedi uviedla, že počula ako tato chcel znásilniť Y., všetci sa pocikali od strachu, že ju znásilní. Prokurátor poukázal na to, že obžalovaný zneužil svoje postavenie ako rodiča, keď maloleté deti, ktoré sú od neho závislé, sexuálne zneužil, ako aj na stupňujúcu sa intenzitu jeho konania, keď od ohmatávania prsníkov, lízania genitálií, došlo až k pohlavnému styku medzi ním a mal. S.P., nar. XX.XX.XXXX a rovnako i na dĺžku trvania takéhoto konania, ktoré bolo ustálené od mesiaca január 2012 do 05.12.2014. Podľa názoru prokurátora v danej veci zistené okolnosti prípadu, a to doba páchania trestnej činnosti, počet a vek poškodených a postavenie otca, ako zákonného zástupcu, závislosť detí od obžalovaného a absencia poľahčujúcich okolností, sú práve okolnosťami, pre ktoré uložený trest je neprimerane zhovievavý a v rozpore s § 34 ods. 4 Tr.zák., pritom aj v prípade, ak by bolo možné konanie obžalovaného kvalifikovať ako pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr.zák. a skutok v bode 1. podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr.zák. Prokurátor preto navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ a písm. e/ Tr.por. napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný T. R. napadol odvolaním citovaný rozsudok okresného súdu pre nesprávnosť výrokov o vine a o uloženom treste. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu poukázal na to, že podľa jeho názoru okresný súd rozhodol nesprávne, pretože sa dôsledne nevysporiadal

so zistením skutkového stavu a najmä nekriticky akceptoval výpovede maloletých svedkýň, ktoré boli vlastne v postavení tzv. korunných svedkov. Podľa obhajcu obžalovaného okresný súd iba stručne zhrnul ich výpovede a považoval ich za vierohodné, hoci podľa názoru obhajoby netvorila ucelený reťazec jednotlivo a logicky na seba nadväzujúcich skutočností, ktoré by mu dali obraz o reálnom skutkovom priebehu viacerých skutočností determinujúcich predmet obžaloby. Okresný súd podľa jeho názoru neporovnával jednotlivé čiastkové state o skutočnostiach z výpovedí maloletých navzájom, a prípadne aj vo vzťahu k výpovedi ich matky, v ktorých boli zjavne významné skutkové rozpory a tieto ani nijako neodstránil. V takejto dôkaznej situácii si vec aj s ohľadom na chýlostivý rozmer zaslúžila podrobnejšiu analýzu pre ustálenie celého rozsahu trestnej zodpovednosti. Podľa názoru obhajcu obžalovaného predmetné výpovede sa totiž podstatne líšili, resp. v nich boli podstatné medzery ohľadom niektorých významných skutočností, kde by sa pri prípadnej vierohodnosti oboch dala očakávať výpovedná zhoda. V zásade jedna z maloletých svedkýň vôbec niektoré z týchto skutočností ani okrajovo nespomína, hoci druhá ich verne popisuje, pričom sa vždy týkajú kontaktu obžalovaného s tou druhou svedkyňou a naopak, pritom zavše išlo o skutočnosti tak extrémne výrazného a z normálneho života vybočujúceho charakteru, že ak by sa mali naozaj aj stať, tak iste by ich spomenula aj tá maloletá svedkyňa, ktorej sa osobne týkali, a to bez ohľadu na ich empirickú, či mentálnu výbavu. Obhajca obžalovaného uviedol, že napríklad maloletá Y. okrem iného vo svojej výpovedi spomína na to, že: „...po tom, keď ona otcovi niekedy nedávala, tak to mal niekedy aj so Y.. Napríklad na kuchynskom stole...“. Toto maloletá Y. reprodukovala ako matkine zistenie, že matka jej hovorila: „...Y., tato si zobral Y. na kuchynský stôl, tam si ju položil a ona mu to musela robiť“. Táto maloletá Y. sa však o takomto niečom ani len v náznaku nezmieňuje, ba dokonca na otázku, či jej bolo robené aj iné podobné ako v jej prípade, tak rezolútne odpovedá, že už nič také. Pritom malo ísť o takú abnormalitu, že bez ohľadu na jej vek a obsah popisovanej skutočnosti, by to isto bola spomenula, ak by sa naozaj niečo takéto stalo. Podľa názoru obhajcu obžalovaného tu ani nie je uvedený časový moment, kedy to mala s ním robiť, teda či po hypotetickom čase skutku v bode 2. napadnutého rozsudku alebo ešte skôr, čo by rozsah a rozmer pochybností o jej svedectve iba umocnil. Ďalej poukázal na to, že Y. sa k sexuálnym príkorm, ktoré sa mali diať aj na jej osobe opakovane a rôznym spôsobom, vôbec nevyjadrovala. I keď na tieto prípadne iné ataky aj konkrétne a prilehavo bola vo vyšetrovaní dopytovaná, tak nič nespomína a toto nemožno pripísať ani zabúdaniu, či jej zníženej mentálnej úrovni. Naopak, zase maloletá Y. spomínala skutočnosť, keď nemal otec chcieť znásilniť Y., kedy táto ležala spolu s obžalovaným tak, že: „...Y. kričala, mama pomoc a obžalovaný jej pichol dva prsty do dierky.“ V zápätí dodáva, že sa toto malo diať aj viackrát a videli to ostatní súrodenci v zrkadle skrine. Podľa názoru obhajcu by stálo za úvahu a ozrejmienie, prečo tento viacnásobne opakovaný skutok maloletá Y. celkom ignoruje. Je zvláštne, že skutok v bode 2. napadnutého rozsudku nespomína ani svedkyňa J. R., ani maloletá Y.. Podľa názoru obhajcu obžalovaného predsa by sa s týmto zdôverila ihneď po tom, ako by sa to stalo, čo posilňuje aj citovú väzbu na matku, o ktorej nemožno pochybovať. Maloletá Y. vo svojej výpovedi akcentuje jedine ten skutok v kúpeľni pri sprchovaní, ale matke ani sestre sa o ňom nezmenila, pritom však tieto dve, jedna po druhej hovoria o skutku na kuchynskom stole, ktorý im mala Y. reprodukovať, hoci ho vôbec sama nespomína. V podstate opakuje, že otec jej urobil to zlé iba raz, a to vtedy v kúpeľni, pričom pri výsluchu už nemala dôvod zo strachu pred ním zamlčovať, v jej ponímaní všetko to zlé, čo jej mal obžalovaný robiť. Ďalej matka oboch maloletých svedkýň J. R. uvádza, že ona videla skutok v kúpeľni, kedy mala maloletá Y. orálne uspokojovať obžalovaného. Svedkyňa maloletá Y. však hovorí, že vždy bola s obžalovaným sama a nikto ju nevidel. Obžalovaný poukázal na to, že táto výpoveď sa protirečí s výpoveďou matky, ktorá túto okolnosť popisuje ako očitá svedkyňa. Podľa názoru obhajcu obžalovaného obdobné zjavné rozpory by sa dali v týchto výpovediach nájsť aj k iným partikulárnym skutočnostiam, avšak už ním vymenované a spomenuté evokujú podľa neho vážne pochybnosti o vierohodnosti každej z výpovedí, jednak samostatne, resp. v spojitosti k celkovému skutkovému obrazu. Podľa obhajcu žiaľ vzhľadom na špecifické postavenie detí v úlohe svedka, nebolo možné, aby boli konfrontované navzájom, resp. aby boli na ne kladené otázky, hoci objasnenie objektívnej pravdy to vyžadovalo a okresný súd mal zväžiť pre hore opísané rozporuplnosti aj tento procesný postup. Z uvedeného, podľa jeho názoru plynú také závažné pochybnosti, či sa vôbec skutky stali a či možno spoľahlivo veriť ostatným čiastkovým záverom z takýchto výpovedí. Obhajoba predpokladá, že najmä u týchto detí, ktoré sa aj pod vplyvom osobitého školského prostredia dostali vo svojom vývoji v oblasti svojej sexuality k poznatkom, o ktorých niekedy snívajú až fantazirujú, spájajú ich s čiastkovými vedomosťami získanými v spoločenských vzťahov, náhodou, či znútra ich prirodzenej komunity, a preto ich výpovede sú minimálne deformované. Rovnako tak pod vplyvom prirodzeného citového vzťahu k matke a k vypestovanému odporu voči otcovi sú ich hodnoty forenzne znížené, a to až nepoužiteľné, napriek konštatovaniu, ktoré vyplývajú zo znaleckých posudkov. Obhajca poukázal ďalej na to, že otázka prípadného zamlčovania, najmä z dôvodu ostychu pri

nich asi neprípadá do úvahy, keďže jazyk a terminológia pre isté formy sexuálnych praktík im boli vlastné a voľne, spontánne sa k tomuto vyjadrovali aj slangovými výrazmi, takže v tomto smere tieto témy neboli až také tabuizované, aby úloha studu a snahy zabúdať, či zamlčovať príkoria tu nejako pôsobili. Obhajca obžalovaného uviedol, že bolo zjavné, že matka - svedkyňa R. sa snažila praktizovať tzv. selektívnu pamäť, najmä ak sa chcela vyhnúť obvineniam zo strany svojej dcéry Y.. Na otázku, či maloletá Y. klame, uviedla, že klame iba o tejto jedinej okolnosti, že toto si vymýšľa a pod., ale ohľadne celkovej ostatnej výpovede, ktorá sa týkala konania obžalovaného samého a nie aj jej, tak tu už matka uvádza, že v tomto maloletá Y. neklame a v ostatnom jej treba veriť. Obhajca uviedol, že ak potom takto prospechársky vypovedá matka ohľadom skutočností, ktoré by jej mohli osobne priťažovať tak, ako možno uveriť nielen výpovedí maloletých, ale aj výpovedi matky a vychádzať z nich pre ustálenie, čo vlastne konkrétne sa objektívne stalo. Z toho preto plynie aj ďalší záver, že matka mala byť tiež pre účely hodnotenia svojej výpovede podrobená znaleckému dokazovaniu, či už z odboru psychológie alebo psychiatrie. Podľa jeho názoru okresný súd v tomto smere tiež pochybil, najmä ak ide o tak závažné obvinenia na adresu svojho manžela, že aj svedkyňu nepodrobili znaleckému dokazovaniu ohľadom vierohodnosti jej výpovede. Zároveň jej bolo umožnené vypovedať bez prítomnosti obžalovaného z dôvodu, lebo sa ho bojí a že nebude vypovedať, ak bude súčasne prítomný v pojednávacej miestnosti, hoci mu do väzby písala, ako jej doma chýba a že má doma dvere otvorené. Okresný súd preto podľa názoru obhajcu porušil nielen zásadu bezprostrednosti trestného stíhania, keď vyhovel žiadosti svedkyne vypovedať v neprítomnosti obžalovaného, ale rovnako si mohol súd urobiť i úsudok o hodnote výpovede takejto lavirujúcej svedkyne. Obhajca obžalovaného ďalej poukázal na to, že na preskúmanie úlohy svedka H. F. vo vzťahu k poškodeným dievčatám, najmä k maloletej Y., bolo potrebné, aby aj napriek procesným obmedzeniam bola dopočutá aj maloletá Y., ktorá bola predmetom sexuálnych atakov svedka F. v čase, keď už bol obžalovaný vo väzbe. Totiž v čase výsluchu maloletej Y. nebola známa aj trestná činnosť H. F.. Možno sa domnievať podľa názoru obhajoby, že skutok v bode 1. napadnutého rozsudku by sa mohol vzťahovať práve na jeho osobu, ako skutočného páchatela. Podľa obhajcu preto vzniká dôvodný predpoklad, že tu došlo k akémusi preskoku citov, keď všetky svedkyne opisujú H. F. ako dobrého rodinného, kvázi krstného, ktorý im pomáha a v prípade svedkyne R., bol aj jej milencom. Podľa názoru obhajcu naproti nemu stojí osoba obžalovaného, ktorého vnímajú ako násilníckeho a nepohodlného, a tak najschodnejšou cestou ako sa ho zbaviť, je obviniť ho zo závažného trestného činu. Jednak by mu obžalovaný uvoľnil miesto v dome a rodine a súbežne by si on mohol uspokojovať viaceré potreby, pod zámenkou toho milého, akoby krstného F., či už voči manželke obžalovaného, ale zrejme aj vo vzťahu k deťom, čo napokon demonštroval aj trestným stíhaním za sexuálne zneužívanie maloletej Y.. Podľa obhajoby skutok v bode 2. napadnutého rozsudku vychádza iba zo subjektívizovaných pocitov mal. Y., ktoré ona sama vyhodnotila z pozície vlastnej neskúsenosti, veku a mentálnej zaostalosti, inak ako sa v skutočnosti stalo. Preto jej subjektívne závery spočívali iba v nejakej dramatizácii niečoho nepríjemne prežitého, čo pri jej neskúsenosti nevedela vyhodnotiť a v spojitosti s inými poznatkami, získanými zrejme od staršej sestry Y., k tomu pripisovala úplne iný význam, ako v skutočnosti mali mať. Obhajoba spoločne k obojm skutkom zdôraznila, že z hľadiska motívu pôsobia protichodne a prakticky sa akoby vylučujú. Podivne vyznieva to, že skutok v bode 1. napadnutého rozsudku sa obžalovanému kladie za vinu, keď jeho konanie, ktorého následkom malo byť to, že sa mal nechať ukájať napr. orálnym stykom, naopak pri skutku v bode 2. napadnutého rozsudku by jeho motívom bol úplný opak, ktorý mu nemal spôsobiť sexuálne ukojenie, dráždenie jeho pohlavných orgánov. Obhajoba uviedla, že ak by bol aj tu smeroval následok k vlastnému ukojeniu, tak by predsa jeho konanie v skutku v bode 2. napadnutého rozsudku malo byť tiež pasívne, zamerané na prijímanie sexuálneho pôžitku a nie spôsobom opačným, ktoré by jeho ukojenie neprinieslo. Pritom ani znalecké posúdenie obžalovaného sexuálnych preferencií takúto motiváciu práve k pubescentným dievčatám neurčilo. Obhajca obžalovaného poukázal i na to, že napokon z dokazovania nevyplývalo, že o panenstvo museli prísť jedine následkom skutkov, ktoré sa obžalovanému kladú za vinu, nakoľko ničím nebolo vylúčené, že nemohli prísť o svoje panenstvo pri skorších gynekologických vyšetreniach, ktoré absolvovali v minulosti, teda nie v priamej príčinnej súvislosti so skutkami obžaloby. Lekárske vyšetrenia urobené v rámci dokazovania preukázali iba to, že v čase vyšetrovania mali panenské blany porušené. Viac však o spôsobe a najmä, kedy k tomu malo dôjsť, už nekonkretizujú, ibaže dôjsť k tomu mohlo prísť aj skôr, nakoľko obe dcéry už v skoršom detskom veku absolvovali nepríjemné gynekologické vyšetrenia, o čom sú lekárske záznamy. Navyše podľa názoru obhajoby tiež nemožno vylúčiť ani prípadný sexuálny styk maloletej Y., či už s H. F. alebo aj príležitostne v prostredí internátnej školy. Obžalovaný vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prostredníctvom obhajcu v odvolaní navrhol, aby odvolací krajský súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ Tr.por. a aby podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, podaním doručeným na okresný súd dňa 19.08.2015. Obhajca v ňom poukázal na to, že odvolanie pre nesprávnosť výroku o vine zo strany prokurátora, v neprospech obžalovaného považuje len za taktický prostriedok získania výhody pre vyššiu dolnú sadzbu trestu a že teda odvolanie prokurátora smeruje iba proti nesprávnemu výroku o treste. Uviedol, že obžalovaný podal odvolanie pre nesprávnosť výroku o vine a treste, ktoré aj zdôvodnil a na ňom aj naďalej trvá. Obhajca obžalovaného poukázal ďalej na to, že obžaloba by mohla akceptovať kvalifikáciu skutkov okresného súdu ako pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania. V tomto smere by sa dalo súhlasiť s takýmto postojom, nakoľko v tomto sa javí ako jedine správny. Podľa názoru obhajcu, pokračovací trestný čin je definovaný ako čin spáchaný tým istým páchatelom, viacerými skutkami, ktoré v približne blízkom časovom rozpätí a podobným spôsobom naplňujú tú istú skutkovú podstatu totožného, jedného trestného činu. Prokurátor bol preto zrejme motivovaný snahou získať proti obžalovanému aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr.zák., a tak umelo obžaloval akoby dva samostatné trestné činy. Týmto spôsobom podľa názoru obhajoby si chcel svojsky zabezpečiť vyšší pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi a nepriamo tak vyššiu dolnú hranicu trestnej sadzby. Ak by toto dosiahol, potom by zrejme považoval trest za dostatočný, a pravdepodobne by sa ani neodvolával. Navyše rozvinutím skutku obžaloby v bode 1. o čiastkové konania, ktoré obžalovaný nespáchal, prokurátor blokoval uznať priznanie časti skutku, ktoré obžalovaný priznal a znemožnil mu uznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr.zák. Poukázal na to, že obžalovaný nemôže za to, že okresný súd jeho priznanie nechcel akceptovať, pretože do prvej skutkovej vety obžaloba zahrnula aj také čiastkové konania, ktoré neurobil. Podľa jeho názoru poľahčujúca okolnosť priznania a oľutovania trestného činu predsa nemôže pôsobiť v tak širokom rozmere, aby sa nútil obvinený priznať k rôznej škále čiastkových skutkov, zahrnutých v skutkovej vete obžaloby. Navyše podľa názoru obhajcu obžalovaného, ak kriticky nazrie na ustanovenie § 36 písm. l/ Tr.zák., tak toto ustanovenie hovorí iba o priznaní a oľutovaní trestného činu, nie celého skutku z obžaloby. V podstate tak k priznaniu trestného činu došlo, pretože ten priznaný čiastkový skutok je súčasne zhodne kvalifikovaný ako obžalovaný trestný čin. Okresný súd podľa jeho názoru teda mal správne zohľadniť v jeho prospech aj túto okolnosť, ako poľahčujúcu a nedôvodíť tým, že sa ku skutku nepriznal. Napokon poukázať i na to, že na obžalovaného sa hľadí ako na netrestaného, a preto úvahy súdu o prílišnej zhovievavosti okresného súdu nie sú namieste. V závere dodal, že prezentuje iba skutočne teoretickú polemiku s odvolaním prokurátora, pričom prioritne trvá na svojom pôvodnom odvolaní a na jeho dôvodoch. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor v podaní z 26.08.2015, ktoré bolo doručené okresnému súdu dňa 27.08.2015 a v ňom nepovažoval odvolanie obžalovaného T. R. za dôvodné. V súvislosti s námietkami obžalovaného, ktoré sa týkali zisteného skutkového stavu, hodnotenia výpovedí maloletých svedkýň a z neho podľa neho vyplývajúcich závažných pochybností, prokurátor poukázal na to, že výpovede mal. svedkýň S.P., nar. XX.XX.XXXX a S.P., nar. XX.XX.XXXX boli v rámci prípravného konania vykonané kontradiktórnym spôsobom, že výsluchy oboch maloletých dievčat boli vykonané za dodržania ustanovenia § 135 Tr.por., za prítomnosti znalca z odboru klinickej psychológie - odvetvia klinická psychológia detí, pričom obžalovanému bola poskytnutá dostatočná možnosť, aby si uplatnil svoje právo na obhajobu, keď pri svojom výsluchu vyšetrovateľom bol upovedomený o konkrétnom termíne výsluchu jeho maloletých dcér, pričom sám obžalovaný uviedol, že sa týchto výsluchov nechce zúčastniť a nechce svojim maloletým dcéram klásť otázky. Prokurátor mal za to, že výsluchy oboch maloletých poškodených boli vykonané za osobitných podmienok s cieľom znížiť ich traumatizujúce účinky a zvýšiť vierohodnosť ich výpovedí pri súčasnom rešpektovaní ich veku. Podľa prokurátora znalec z psychologického hľadiska výpoveď S.P., nar. XX.XX.XXXX hodnotil ako vierohodnú, pričom konštatoval, že jej výpoveď je kongruentná, vyjadrovanie a slovník maloletej je priliehajúci k jej fyzickému a mentálnemu veku. Svedkyňa S.P. objektívne a pravdivo popísala prežité udalosti, pričom v jej výpovedi je uvedené množstvo detailov, ktoré len zvyšujú špecifickú vierohodnosť popísanú maloletou. Znalec aj u maloletej S.P., nar. XX.XX.XXXX konštatoval, že jej výpoveď z psychologického hľadiska je taktiež vierohodná, vzhľadom k jej fyzickému veku, jej schopnosť vyjadrovať sa a popisovať udalosti je oslabená, čo však znamená, že maloletá má slabšiu slovnú zásobu, než by sa vzhľadom k jej fyzickému veku očakávalo, čo sa prejavuje v slabšej verbálnej fluencii, pričom potrebuje viac názorných pomôcok. V tejto súvislosti je podľa prokurátora potrebné poukázať na použitie názorných pomôcok (použitie bábik), na ktorých maloleté počas výsluchu konkretizovali miesta a spôsob konania obžalovaného. Prokurátor uviedol, že u obžalovaného znalci z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatria uvádzajú osobnosť s

nedostatočne rozvinutými vyššími citmi, osobnosť disociálnu, abúzus alkoholu, pričom nerozvinutosť vyšších citov je u neho prejavom deprivácie. Podľa názoru prokurátora bol v predmetnej trestnej veci náležite zistený skutkový stav pre spravodlivé rozhodnutie, vo veci boli vypočuté maloleté poškodené - dcéry obžalovaného, ako aj svedkyňa J. R., žijúca s obžalovaným v spoločnej domácnosti, ktoré vypovedali o konaní obžalovaného a okrem uvedených svedeckých výpovedí boli produkované ďalšie výpovede svedkov, ktorí mali vedomosť o konaní obžalovaného a v neposlednom rade vykonané znalecké dokazovanie z odboru psychológie a psychiatrie. Prokurátor preto navrhol, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného T. R. ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Prokurátorka nadriadenej Krajskej prokuratúry v Trenčíne na verejnom zasadnutí krajského súdu modifikovala dôvody odvolania prokurátora v tom smere, že výrok o vine v napadnutom rozsudku považuje za správny a odvolaním ho v tomto smere nenapáda, avšak pokiaľ ide o výrok o treste, tak na podanom odvolaní v neprospech obžalovaného zotrvala. Navrhla preto zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a uložiť obžalovanému T. R. prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného a obžalovaný T. R. na verejnom zasadnutí krajského súdu zotrvali na podanom odvolaní a navrhli rozhodnúť spôsobom v ňom uvedeným a zároveň odvolanie prokurátora navrhli ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní prokurátora a obžalovaného T. R. podľa § 316 ods. 1 Tr.por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por., na verejnom zasadnutí dňa 23. septembra 2015 na podklade podaných odvolaní prokurátorom a obžalovaným, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 27. augusta 2015, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, t.j. obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku o vine a obžalovaným i prokurátorom napadnutého výroku o uloženom treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že dôvodné je len odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného pre nesprávnosť výroku o treste, pričom odvolanie obžalovaného T. R. nie je nedôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd kontradiktórnym spôsobom vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr.por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpovede obžalovaného T. R., ale najmä o svedecké výpovede poškodenej J. H. Y., svedkov J. R., G. O., prečítaním znaleckého posudku znaleckej organizácii z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria Centra duševného zdravia, s.r.o., o výpovede svedkov R. T., Z. O., H. F., o obrazovo-zvukové záznamy z výsluchov maloletých svedkýň S.P., nar. XX.X.XXXX a mal. S.P., nar. XX.XX.XXXX a tiež aj o listinné dôkazy, na ktoré v napadnutom rozsudku poukázal a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného, pretože boli v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi. Odvolací súd, rovnako ako okresný súd, zistil, že vykonanými dôkazmi bolo spoľahlivo preukázané, že sa oba žalované skutky stali a že ich spáchal obžalovaný T. R.. Vo veci vykonané dôkazy spoľahlivo preukazujú, že obžalovaný od presne nezisteného času od januára 2012 do 05.12.2014 v obci Kostolné v rodinnom dome XXX v kúpeľni, kuchyni, obývačke a inde sexuálne zneužíval svoju dcéru mal. S.P., nar. XX.XX.XXXX tak, že od nej opakovane žiadal, aby mu rukou masturbovala pohlavný úd, žiadal orálny sex, aby sa pred ním vyzliekla, na čo ju bozkával po celom tele, rozťahol jej nohy a bozkával ju po tele, jazykom lízal v oblasti pošvy, líha si na ňu niekedy vyzlečený alebo so stiahnutými nohavicami, pokúšal sa do jej pošvy vniknúť pohlavným údom, po tom ako do nej vnikol, ju to začalo bolieť, chytila mu ruku, vytiahla mu pohlavný úd, na čo ju udrel po ústach, kľakol si na kolená a masturboval a taktiež, že od presne nezisteného času od roku 2013 do 05.12.2014 v obci X. v rodinnom dome XXX, v kúpeľni a kuchyni opakovane sexuálne zneužíval svoju dcéru mal. S.P., nar. XX.XX.XXXX tak, že počas kúpania vo vani, jej rozťahol nohy a malíčkom pravej ruky vnikol do jej pošvy, kde s ním pohyboval, v dôsledku čoho táto začala z pošvy krváčať a žiadal od nej, aby mu rukou masturbovala jeho

pohlavný úd. Okresný súd svoje skutkové zistenia v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr.por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje skutkové zistenia, ako aj právne závery o vine obžalovaného. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania, a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr.por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania, sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Odvoláciu námietku obžalovaného T. R. voči postupu okresného súdu, ktorým podľa neho porušil zásadu bezprostrednosti trestného konania tým, že umožnil svedkyňi J. R. vypovedať na hlavnom pojednávaní bez prítomnosti obžalovaného z dôvodu, že sa ho bojí, a preto nebude vypovedať, ak bude súčasne prítomný v pojednávacej miestnosti okresného súdu i obžalovaný T. R. (hoci mu do výkonu väzby písala, ako jej obžalovaný chýba a že doma má dvere otvorené), nepovažoval odvolací súd za dôvodnú. Okresný súd, vzhľadom na dôvodnú obavu, že svedkyňa J. R. v prítomnosti a pred obžalovaným T. R. nebude vypovedať alebo nevypovie pravdu, postupoval v súlade s ustanovením § 262 Tr.por., teda zákonom predpokladaným a prípustným spôsobom, keď na hlavnom pojednávaní vypočul svedkyňu J. R. v neprítomnosti obžalovaného, avšak za prítomnosti ustanoveného obhajcu obžalovaného Mgr. Vladimíra Misároša. Obžalovaný mal možnosť počúvať priamy zvukový prenos z výsluchu svedkyne J. R. v eskortnej miestnosti s tým, že predseda senátu okresného súdu ho v súlade s ustanovením § 262 Tr.por. správne nielen poučil, že po skončení výsluchu bude mať možnosť sa vyjadriť k obsahu výpovede svedkyne a prostredníctvom ustanoveného obhajcu bude mať možnosť jej klásť otázky, ale toto obhajobné právo mu aj umožnil uplatniť. Z uvedeného dôvodu nemožno konštatovať, že týmto postupom bolo zasiahnuté do práva na obhajobu obžalovaného a taktiež nemožno konštatovať, že týmto postupom bola porušená zásada bezprostrednosti trestného konania. Výsluch svedkyne J. R. bol vykonaný zákonným spôsobom, preto okresný súd mohol na jej výpoveď prihliadnuť ako na zákonný dôkaz.

Odvolací súd rovnako nepovažoval za dôvodné odvolacie námietky obžalovaného, ktoré sa týkali spôsobu vykonania výsluchov maloletých svedkýň a hodnotenia ich výpovedí. Výpovede mal. svedkýň S.P., nar. XX.XX.XXXX a S.P., nar. XX.XX.XXXX boli v rámci prípravného konania vykonané kontradiktórnym spôsobom a za dodržania podmienok uvedených v ustanovení § 135 Tr.por., za prítomnosti znalca z odboru klinickej psychológie - odvetvia klinická psychológia detí, pričom obžalovanému bola poskytnutá dostatočná možnosť, aby si uplatnil svoje právo na obhajobu, keď pri svojom výsluchu v procesnom postavení obvineného dňa 05.12.2014 bol vyšetrovateľom upovedomený o konkrétnom termíne výsluchu jeho maloletých dcér Y. a Y. stanoveného na deň 06.12.2014, pričom sám obžalovaný uviedol, že sa týchto výsluchov nechce zúčastniť a nechce svojim maloletým dcéram klásť otázky (čl. 57 až 61). Výsluchy oboch maloletých poškodených boli pritom vykonané za osobitných podmienok, s cieľom znížiť ich traumatizujúce účinky a zvýšiť vierohodnosť ich výpovedí pri súčasnom rešpektovaní ich veku.

Odvolacie námietky obžalovaného T. R. vo vzťahu ku skutkovým zisteniam nepovažoval preto za dôvodné a neakceptoval ich. Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania namietal najmä skutočnosť, že existujú závažné pochybnosti ohľadne náležitého zistenia stavu veci, teda či sa vôbec skutky stali a či možno spoľahlivo veriť ostatným čiastkovým záverom z takýchto výpovedí. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd správne vyhodnotil dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a svoj záver o vine obžalovaného dostatočne zdôvodnil. Odvolací súd sa so zisteniami a závermi okresného súdu stotožnil, preto v uvedených smeroch v celom rozsahu odkazuje na písomné zdôvodnenie napadnutého rozsudku, pričom hodnotenie jednotlivých dôkazov by bolo len opakovaním záverov okresného súdu. Okresný súd správne a náležite zistil skutkový stav vecí, pričom sa správne vysporiadal i s obhajobnými tvrdeniami obžalovaného.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného T. R. ako pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr.zák. u oboch skutkov uvedených v bodoch 1. a 2. napadnutého rozsudku a u skutku v bode 1. napadnutého rozsudku aj podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr.zák., pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v

tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku a ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného T. R. nepovažoval za opodstatnené.

Po splnení prieskumnej povinnosti však odvolací súd zistil, že okresný súd pochybil pri určení druhu trestu a jeho výmere obžalovanému T. R.. Obžalovaný T. R. bol uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr.zák., za ktorý je stanovená v § 201 ods. 2 Tr.zák. trestná sadzba trestu odňatia slobody na 7 rokov až 12 rokov. Objektom tohto trestného činu je záujem na ochrane mravného a fyzického vývinu detí mladších ako pätnásť rokov pred akýmkoľvek útokmi proti ich pohlavnej nedotknuteľnosti. Objektívna stránka tohto trestného činu rozlišuje dva spôsoby konania, a to vykonanie súložie a iný spôsob sexuálneho zneužívania, ktorý spočíva v intenzívnejších zásahoch do pohlavnej sféry poškodených, pričom obžalovaný spáchal zločin oboma uvedenými spôsobmi.

Obžalovaný T. R. sa pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania dopustil voči dvom maloletým osobám - maloletej 13-ročnej Y. P., nar. XX.XX.XXXX a maloletej XX-ročnej Y. P., nar. XX.XX.XXXX, pričom nemenej dôležitá je i skutočnosť, že sa tohto protiprávneho konania dopustil voči svojim maloletým dcéram, o ktoré sa na základe zákona o rodine má starať, zabezpečovať im priaznivé pokojné a bezpečné rodinné prostredie, pripravovať ich svojim príkladným životom do budúcnosti a vychovávať ich riadnym spôsobom života. Výrazným a neakceptovateľným spôsobom zasiahol do ich intímneho a citového života, pričom svojim zákonom nedovoleným (nepripustným) konaním vyvolal u svojich maloletých dcér i istú formu nenávisťi. Obžalovaný jednoznačne zneužil svoje postavenie ako rodiča, keď obe maloleté deti, ktoré sú od neho závislé, sexuálne zneužil. Konanie obžalovaného malo pritom stupňujúcu sa intenzitu, keď od ohmatávania prsníkov, lízania genitálií došlo až k pohlavnému styku medzi ním a mal. S.P., nar. XX.XX.XXXX, pričom skutku proti maloletej Y. P., nar. XX.XX.XXXX sa dopúšťal od presne nezisteného času od roku 2013 do 5.12.2014 a skutku proti maloletej Y. P., nar. XX.XX.XXXX sa dopúšťal od mesiaca január 2012 až do 05.12.2014, teda počas obdobia viac ako 2 rokov a 10 mesiacov. Pokračovací zločin sexuálneho zneužívania spáchal závažnejším spôsobom konania (páchal ho po dlhší čas) a zároveň na chránených osobách (spáchal ho na svojich dvoch dcérah, teda dvoch blízkych a na neho odkázaných osobách), teda za okolností, ktoré odôvodnili u neho použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 201 ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr.zák. a na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr.zák. a zvýraznili jeho vysokú závažnosť.

Vzhľadom na tieto okolnosti zvyrazňujúce závažnosť obžalovaným spáchaného pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania a negatívne charakterizujúce aj osobu obžalovaného ako páchatel'a a možností jeho nápravy, je trest uložený obžalovanému okresným súdom vo výmere 7 rokov, teda na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby, trestom zrejme neprimerane miernym, ktorý dostatočne nevyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou a nemôže splniť účel predpokladaný v ustanovení § 34 ods. 1 Tr.zák., t.j. zabezpečiť dôslednú ochranu spoločnosti pred páchatel'om zabránením mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov.

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd na podklade dôvodne podaného odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného zrušil podľa § 321 ods.1 písm. e/, ods. 2 Tr.por. napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a pochybenie okresného súdu napravil sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr.por. tak, že obžalovanému T. R. uložil podľa § 201 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr.zák. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením podľa 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Takto stanovený trest podľa odvolacieho súdu zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ich ukládanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a 4 Tr.zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaného trestného činu, vyplývajúcej z jeho povahy a spôsobu spáchania, ako aj zisteným pomerom obžalovaného a možnostiam nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je súčasne dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd pri ukladaní trestu u obžalovaného T. R. pritom nezistil nielen priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr.zák., ale ani poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr.zák., pričom v tomto smere boli správne už i zistenia okresného súdu. Odvolaciu námietku obžalovaného, že okresný súd mal prihliadnúť u neho na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr.zák. teda, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného

činu a tento úprimne oľutoval, nemožno považovať za dôvodnú, nakoľko obžalovaný T. R. sa priznal len k časti skutku v bode 1. napadnutého rozsudku, pričom skutok v bode 2. napadnutého rozsudku poprel. Taktiež nemožno konštatovať, že obžalovaný T. R. pred spáchaním skutku viedol riadny život a priznať mu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Tr.zák., nakoľko z registra priestupkov odvolací súd zistil, že obžalovaný má záznam za dopravnú nehodu, za ktorú mu bola uložená pokuta vo výške 700 Eur a zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu do 28.06.2015. Odvolací súd v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin a v tomto smere správne postupoval už okresný súd (výroky uvedené pod bodom I. tohto rozsudku odvolacieho súdu).

Odvolací súd po preskúmaní výroku o náhrade škody, t.j. výroku, ktorým okresný súd poškodené maloletú S.P. nar. XX.X.XXXX a maloletú S.P., nar. XX.XX.XXXX odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, zistil, že tento je vecne správny a v súlade s ustanovením § 288 ods. 1 Tr.por. Vo vzťahu k tomuto výroku nezistil preto dôvody na zmenu napadnutého rozsudku.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky obžalovaného T. R. za opodstatnené a nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výroku o vine a treste v prospech obžalovaného, na podklade jeho odvolania, preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol (výrok uvedený pod bodom II. tohto rozsudku odvolacieho súdu).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.